

Bản án số: 566/2018/HS-PT

Ngày: 29/11/2018.

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM**

TÒA ÁN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Với thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông Phan Thanh Nguyễn.

Các Thẩm phán:

1. Ông Phan Văn Liệt.

2. Ông Vũ Hoài Nam.

Thư ký Tòa án ghi biên bản phiên tòa: Ông Đỗ Minh Phước - Cán bộ Tòa án nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh.

Đại diện Viện kiểm sát nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh tham gia phiên tòa: Ông Nguyễn Thanh Thuận - Kiểm sát viên.

Ngày 29 tháng 11 năm 2018 tại trụ sở Tòa án nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh xét xử phúc thẩm phần dân sự trong vụ án hình sự thụ lý số 503/2018/HSPT ngày 12/11/2018 đối với bị cáo Nguyễn Công C do có kháng cáo của bị hại Công ty Cổ phần AD Việt Nam và đại diện hợp pháp của bị hại Trần Quỳnh H đối với bản án hình sự sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận.

Bị cáo bị kháng cáo:

Nguyễn Công C; sinh năm 1998; giới tính: Nam; nơi sinh: Cà Mau; nơi thường trú: Ấp 4, xã T, huyện T1, tỉnh Cà Mau; chỗ ở: 45 H, Phường A, quận P, Thành phố Hồ Chí Minh; quốc tịch: Việt Nam; dân tộc: Kinh; tôn giáo: Không; trình độ học vấn: 8/12; nghề nghiệp: Nhân viên bảo vệ; cha: Không rõ; mẹ: Nguyễn Thị Giang, sinh năm 1966; tiền án: Không; tiền sự: Không. Bị bắt, tạm giam ngày 28/9/2017. (có mặt).

Đại diện hợp pháp của bị hại và bị hại có kháng cáo:

1. Ông Trần Minh S, sinh năm 1954 và bà Đàm Thị Như K, sinh năm: 1955; địa chỉ: Tổ 31, Khu 3, phường Cao Thắng, thành phố Hạ Long, tỉnh Quảng Ninh là đại diện hợp pháp của bà Trần Quỳnh H, sinh năm 1980 (đã chết). (ông Sơn có mặt).

Đại diện theo ủy quyền của ông S, bà K: Ông Phạm Hữu P. (có mặt).

2. Công ty Cổ phần AD Việt Nam; địa chỉ: 648 N, Phường A, Quận B, Thành phố Hồ Chí Minh.

Đại diện theo ủy quyền: ông Đoàn Đức N. (có mặt).

Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp cho đại diện hợp pháp và đại diện theo ủy quyền của đại diện hợp pháp của bị hại Trần Quỳnh H: Luật sư Nguyễn Thanh Long thuộc Đoàn luật sư Thành phố Hồ Chí Minh. (có mặt).

Những người tham gia tố tụng khác có liên quan đến kháng cáo nhưng xét thấy không cần thiết phải có mặt tại phiên tòa phúc thẩm nên Tòa án Thành phố Hồ Chí Minh không triệu tập, bao gồm:

Nguyên đơn dân sự: Ông Phan Ngọc Bảo Duy, sinh năm 1986, trú tại: 52 Nguyễn Thiếp, phường T, thị xã A, tỉnh Gia Lai.

Bị đơn dân sự: Công ty TNHH Kinh doanh Phát triển Khách sạn Ngọc Ánh; địa chỉ: 45 Hoa Hồng, Phường A, quận P, Thành phố Hồ Chí Minh. Người đại diện theo pháp luật: Bà Nguyễn Ngọc A – Chủ khách sạn

Người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan:

1. Ông Phan Thanh Phong.
2. Ông Nguyễn Minh Bảo.
3. Ông Đinh Kiến Quốc.
4. Công ty TNHH Dịch vụ bảo vệ Kim Xuân Quang.
5. Ngân hàng TMCP Sài Gòn Thương Tín - Chi nhánh Gia Lai - Phòng giao dịch An Khê.
6. Công ty Bảo Việt Gia Lai.
7. Công ty Bảo hiểm Pjico Bến Thành.

NỘI DUNG VỤ ÁN

Theo các tài liệu có trong hồ sơ vụ án và diễn biến tại phiên tòa, nội dung vụ án được tóm tắt như sau:

Khoảng 01 giờ 30 phút ngày 09/7/2017, Nguyễn Công C là nhân viên của Công ty TNHH dịch vụ bảo vệ Kim Xuân Quang có hợp đồng bảo vệ đối với Khách sạn Ngọc Ánh với nhiệm vụ trông giữ xe cho khách đã điều khiển xe ô tô hiệu Mazda biển số 81A – 114.89 trên xe có chở anh Nguyễn Thanh Phong (là bạn của C) ngồi bên ghế phụ phía trước lưu thông trên đường Hoa Lan theo hướng từ đường Hoa Sứ ra đường Cù Lao. Khi đến ngã tư Hoa Lan – Hoa Phượng, Phường 2, quận Phú Nhuận, Thành phố Hồ Chí Minh thì đụng vào bên hông phải xe ô tô hiệu Innova G biển số 56M-2568 do anh Nguyễn Minh Bảo (tài xế taxi Vinasun thuộc Công ty cổ phần Ánh Dương) điều khiển đang lưu thông qua ngã tư hướng từ đường Trường Sa ra giao lộ Phan Xích Long. Tai nạn xảy ra làm chị Trần Quỳnh H là khách ngồi trên xe taxi phía sau bên phải tử vong tại chỗ, anh Bảo tài xế xe taxi và anh Phong đi cùng C bị thương tích được

đưa đi cấp cứu, hai xe bị hư hỏng nặng. C không bị thương và rời khỏi hiện trường bỏ trốn đến ngày 12/7/2017 đến cơ quan công an trình diện. Ngày 28/9/2017 C bị bắt theo lệnh bắt tạm giam của Cơ quan điều tra Công an quận Phú Nhuận.

Tại cơ quan điều tra, Nguyễn Công C khai nhận: Tối ngày 08/7/2017 trong ca làm việc C có sử dụng khoảng 02 lon bia 333 với Phong và bạn của Phong là Tâm. Đến khoảng 23 giờ cùng ngày thì có anh Phan Ngọc Bảo Duy (là khách lưu trú tại khách sạn) lái xe ô tô hiệu Mazda biển số 81A-114.89 chở vợ con đi ăn tối về thì C ra đón và được anh Duy giao chìa khóa xe để xếp chỗ đậu tại trước cửa khách sạn. Sau khi được anh Đình Kiến Quốc là lễ tân khách sạn hướng dẫn chỗ đậu xe xong, C tự giữ chìa khóa xe không giao lại cho anh Quốc giữ như yêu cầu trong việc tổ chức giữ xe cho khách. Đến khoảng 01 giờ 30 phút ngày 09/7/2017 thì C tự ý lấy xe của anh Duy đi. Khi điều khiển xe C chạy với tốc độ nhanh vào giao lộ không giảm tốc độ nên khi phát hiện có xe taxi chạy ngang trước trong giao lộ thì không kịp xử lý và để xe đụng thẳng vào hông xe taxi gây tai nạn như đã nêu trên. Sau tai nạn C đón xe về Cà Mau đến ngày hôm sau thì đến công an trình diện. Đồng thời C cũng không có giấy phép lái xe ô tô theo quy định.

Hiện trường xảy ra tai nạn là ngã tư đồng quyền, đường Hoa Phượng được trải đá nhựa bằng phẳng rộng 10,4m áp dụng lưu thông hai chiều, tim đường là một làn sơn đứt quãng ngăn cách hai chiều xe lưu thông mỗi bên rộng 5,2m. Đường Hoa Lan được trải đá nhựa bằng phẳng rộng 6m áp dụng lưu thông hai chiều không có vạch sơn phân tuyến, mặt đường nơi xảy ra tai nạn khô ráo, có đèn đường, xe do C điều khiển đụng ngang vào xe ô tô của anh Bảo và hất đẩy xe taxi đi xa hơn 18m.

Tại bản kết luận giám định Pháp y tử thi số 469-17/KLGD-PY ngày 09/8/2017 của Phòng kỹ thuật hình sự Công an Thành phố Hồ Chí Minh kết luận: chị Trần Quỳnh H chết do đa chấn thương.

Tại bản kết luận giám định Pháp y về thương tích số 716/TgT.17 ngày 01/9/2017 của Trung tâm Pháp y – Sở y tế Thành phố Hồ Chí Minh kết luận anh Nguyễn Minh Bảo tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây ra hiện tại là 37%.

Tại bản kết luận giám định Pháp y về thương tích số 741/TgT.17 ngày 14/9/2017 của Trung tâm Pháp y – Sở y tế Thành phố Hồ Chí Minh kết luận anh Phan Thanh Phong tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây ra hiện tại là 11%.

Riêng C do bỏ trốn khỏi hiện trường đến ngày hôm sau mới trình diện nên không xác định nồng độ cồn trong máu.

Tại bản án hình sự sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận đã tuyên bố bị cáo Nguyễn Công C phạm tội “Vi phạm quy định về tham gia giao thông đường bộ”. Căn cứ khoản 2 Điều 202 Bộ luật hình sự năm 1999 sửa đổi bổ sung năm 2009;

Căn cứ Nghị quyết số 144/2016/QH13 ngày 29/6/2016 của Quốc hội về việc lùi hiệu lực thi hành của Bộ luật hình sự;

Căn cứ Nghị quyết số 109/2015/QH13 ngày 27/11/2015 của Quốc hội về thi hành Bộ luật hình sự năm 2015;

Căn cứ khoản 3 Điều 7 Bộ luật hình sự năm 2015 sửa đổi bổ sung năm 2017 về quy định có lợi cho người phạm tội của Bộ luật hình sự năm 2015 sửa đổi bổ sung năm 2017;

Căn cứ điểm a, c, g khoản 2 Điều 260 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017; điểm s khoản 1 Điều 51; Điều 38 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017.

Xử phạt bị cáo Nguyễn Công C 06 (sáu) năm 06 (sáu) tháng tù. Thời hạn tù tính từ ngày 28/9/2017.

Căn cứ Điều 48 Bộ luật hình sự hình sự năm 2015 sửa đổi bổ sung năm 2017; Điều 584, Điều 585, Điều 586, Điều 591 và Điều 600 của Bộ luật dân sự năm 2015;

Căn cứ Điều 30 Bộ luật tố tụng hình sự năm 2015;

1. Buộc bị cáo C phải bồi thường thiệt hại cho bị hại có người đại diện theo ủy quyền ông Phạm Hữu P số tiền cụ thể:

- Tiền tổn thất tinh thần: $100 \times 1.390.000 = 139.000.000$ đồng

- Tiền mai táng phí: 62.500.000 đồng

- Tiền cấp dưỡng cho 02 trẻ đến đủ 18 tuổi: trẻ lớn sinh ngày 10/10/2005 ($1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 63 \text{ tháng} = 43.785.000 \text{ đồng}$), trẻ nhỏ sinh ngày 13/6/2009 ($1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 108 \text{ tháng} = 75.060.000 \text{ đồng}$). Tổng cộng: 118.845.000 đồng.

Tổng cộng: 320.345.000đ (Ba trăm hai mươi triệu ba trăm bốn mươi lăm ngàn đồng), thực hiện một lần ngay khi bản án quyết định của Tòa án có hiệu lực pháp luật tại Chi cục Thi hành án dân sự có thẩm quyền.

2. Buộc bị cáo C phải bồi thường thiệt hại cho Công ty Cổ phần Ánh Dương số tiền cụ thể:

+ Thiệt hại cho chiếc xe là: 615.500.000 đồng (Theo kết luận của Hội đồng định giá trong tố tụng hình sự quận Phú Nhuận ngày 28/8/2017).

+ Tiền gửi xe: 4.640.000 đồng.

+ Tiền cầu xe: 3.000.000 đồng.

Tổng cộng: 623.140.000đ (Sáu trăm hai mươi ba triệu một trăm bốn mươi ngàn đồng), thực hiện một lần ngay khi bản án, quyết định của Tòa án có hiệu lực pháp luật tại Chi cục Thi hành án dân sự có thẩm quyền.

Dành quyền khởi kiện vụ án dân sự khác về các yêu cầu bồi thường thiệt hại có liên quan giữa các đương sự đối với nhau.

Ngoài ra, bản án còn tuyên về phần bồi thường dân sự khác, xử lý vật chứng án phí và quyền kháng cáo theo luật định.

Bị cáo không kháng cáo.

Ngày 11/9/2018, ông Trần Minh S và bà Đàm Thị Như K kháng cáo đối với bản án hình sự sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận cho rằng bản án xét xử về phần bồi thường cho gia đình ông bà chưa thuyết phục, thiếu chính xác, chưa đúng theo quy định của pháp luật để bảo vệ quyền và lợi ích cho gia đình ông bà. Từ đó ông bà yêu cầu Công ty TNHH DV-BV Kim Xuân Quang (gọi tắt là Công ty Kim Xuân Quang) và Công ty TNHH Kinh doanh phát triển khách sạn Ngọc Ánh (gọi tắt là Công ty Ngọc Ánh) phải liên đới chịu trách nhiệm bồi thường cho gia đình ông bà số tiền là 3.530.244.000 đồng. Tại phiên tòa phúc thẩm đại diện cho ông S, bà K xin thay đổi yêu cầu bồi thường với số tiền là 1.710.761.700 đồng, cụ thể từng khoản như sau: Tồn thất tinh thần $3.980.000 \text{ đồng} \times 100 = 398.000.000 \text{ đồng}$; chi phí mai táng 62.500.000 đồng; tiền cấp dưỡng cho (cháu Đỗ Đình Thành, sinh ngày 10/10/2005 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 63 = 250.740.000 \text{ đồng}$; cháu Đỗ Bảo Ngọc, sinh ngày 13/6/2009 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 108 = 439.840.000 \text{ đồng}$).

Ngày 11/9/2018 ông Đoàn Đức N đại diện theo ủy quyền của Công ty Cổ phần AD Việt Nam (gọi tắt là Công ty Ánh Dương Việt Nam) kháng cáo đối với bản án hình sự sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận yêu cầu chủ xe ô tô biển số 81A-114.89 là ông Phan Ngọc Bảo Duy bồi thường thiệt hại với các khoản sau: Tiền gửi xe 4.640.000 đồng, tiền cầu xe lần 1 là 3.000.000 đồng, tiền cầu xe lần 2 là 3.000.000 đồng, tiền thiệt hại cho chiếc xe Taxi là 615.500.000 đồng và tiền mất doanh thu tính đến ngày 06/9/2018 là 647.319.980 đồng. Tổng cộng là 1.273.459.980 đồng. Tại phiên tòa phúc thẩm đại diện của Công ty Ánh Dương Việt Nam thay đổi bổ sung yêu cầu kháng cáo, cụ thể: Yêu cầu ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam số tiền là 1.273.459.980 đồng với các khoản cụ thể đã nêu trong đơn kháng cáo.

Tại phiên tòa bị cáo Nguyễn Công C khai nhận về nội dung sự việc, diễn biến các hành vi như bản án sơ thẩm đã tuyên là đúng, sau khi xét xử sơ thẩm bị cáo không kháng cáo. Đến nay vụ án đã bị bị hại và người đại diện hợp pháp của bị hại kháng cáo đề nghị tăng mức bồi thường và yêu cầu ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường, đề nghị Hội đồng xét xử xem xét giải quyết theo pháp luật.

Trong phần tranh luận, đại diện Viện kiểm sát nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh đã nhận định Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận đã áp dụng khoản 2 Điều 202 Bộ luật hình sự năm 1999 sửa đổi bổ sung năm 2009; điểm a, c, g khoản 2 Điều 260 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017; điểm s khoản 1 Điều 51; Điều 38 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017 để xử Nguyễn Công C về tội “Vi phạm quy định về tham gia giao thông đường bộ” là đúng người, đúng tội. Trong vụ án này anh Bảo lái xe Công ty Ánh Dương Việt Nam không có lỗi, anh Phong và chị Hương ngồi trong xe ô tô không có lỗi. Nguyên nhân lỗi gây ra tai nạn thuộc hoàn toàn về bị cáo C. Công ty Kim Xuân

Quang không ký hợp đồng đối với bị cáo C về việc giao trách nhiệm cho bị cáo C lái xe ô tô của khách sạn vào nơi quy định của khách sạn. Ông Duy không có lỗi trong việc gây ra tai nạn. Công ty khách sạn Ngọc Ánh không có lỗi trong việc để xảy ra tai nạn do lỗi điều khiển nguồn nguy hiểm cao độ của bị cáo C. Ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh không phải chịu trách nhiệm liên đới bồi thường cho đại diện gia đình bị hại ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K và Công ty Ánh Dương Việt Nam.

Từ đó, đề nghị Hội đồng xét xử áp dụng điểm a khoản 1 Điều 355 Bộ luật tố tụng hình sự, không chấp nhận kháng cáo của đại diện gia đình bị hại ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K và Công ty Ánh Dương Việt Nam, giữ nguyên bản án số bản án hình sự sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận.

Tại phiên tòa Luật sư Nguyễn Thanh Long, ông Phạm Hữu P và ông Trần Minh S cho rằng căn cứ để Tòa cấp sơ thẩm tuyên buộc bồi thường chưa đúng ở khoản tiền cấp dưỡng nuôi con của bị hại theo cách tính buộc bồi thường $\frac{1}{2}$ và mức tiền cấp dưỡng. Việc buộc bị cáo C phải bồi thường cho gia đình bị hại cũng không đúng vì vào thời điểm C gây ra tai nạn giao thông là trong khi đang làm việc cho Công ty Ngọc Ánh. Pháp nhân phải trực tiếp bồi thường cho người của pháp nhân đang thi hành nhiệm vụ được giao gây thiệt hại. Vì vậy đề nghị Tòa án cấp phúc thẩm buộc Công ty bảo vệ Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường cho gia đình ông S, bà K số tiền là 1.710.761.700 đồng với các khoản chi tiết đã nêu trong phần kháng cáo bổ sung.

Ông Đoàn Đức N đại diện Công ty Ánh Dương Việt Nam trình bày: Tòa án cấp sơ thẩm buộc bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam là chưa đủ và chưa đúng. Thực tế Công ty đã 2 lần phải cầu xe. Trong vụ án này nêu không xác định được lỗi mà vẫn buộc Khách sạn Ngọc Ánh bồi thường cho anh Duy chủ xe 81A-114.89 mà không buộc bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam là không đúng. Trong sự việc này thì ông Duy chủ xe gây tai nạn, Công ty Ngọc Ánh và Công ty Kim Xuân Quang phải liên đới bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam mới đúng. Bởi vì bị cáo C có hợp đồng lao động với Công ty Kim Xuân Quang và được điều động đến Khách sạn Ngọc Ánh để làm việc. Việc bị cáo C lái xe ra khỏi khách sạn thì anh Quốc là lễ tân của Khách sạn Ngọc Ánh phải biết C lái xe ra. Do đó Công ty bảo vệ Kim Xuân Quang và Khách sạn Ngọc Ánh phải chịu trách nhiệm bồi thường cho chủ xe. Việc Tòa án cấp sơ thẩm phân xử như vậy là không bình đẳng. Nghĩa vụ bồi thường trong vụ án này là thuộc trách nhiệm của pháp nhân. Đề nghị Hội đồng xét xử cấp phúc thẩm chấp nhận yêu cầu kháng cáo của Công ty Ánh Dương Việt Nam buộc ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam số tiền là 1.273.459.980 đồng với các khoản cụ thể đã nêu ở trên.

Trong phần đối đáp, đại diện Viện kiểm sát trình bày:

Về ý kiến của ông P nói xe ô tô của ông Duy để trong bãi xe của khách sạn Ngọc Ánh thì khách sạn phải chịu trách nhiệm bồi thường khi gây ra tai nạn.

Ông Quốc là lễ tân không có ý kiến cho C chạy xe của ông Duy ra ngoài. Xét thấy không có ai đồng ý cho C lái xe này ra ngoài. Do đó không buộc Công ty Ngọc Ánh bồi thường được. Việc bị cáo C lái xe ra ngoài là trái quy định của việc trông coi xe ở khách sạn. Phía bị hại yêu cầu cả ông Duy chủ xe gây tai nạn phải bồi thường là không đúng bởi ông Duy không biết bị cáo C tự động nổ máy lái xe của ông ra ngoài.

Về ý kiến cho rằng Tòa án cấp sơ thẩm buộc Khách sạn Ngọc Ánh bồi thường thiệt hại chiếc xe cho ông Duy nhưng không buộc bồi thường cho các bị hại khác là không bình đẳng. Qua diễn biến của vụ án thì thấy rằng Bản án sơ thẩm tuyên buộc Công ty Ngọc Ánh phải bồi thường cho ông Duy là đúng bởi lẽ ông Duy là khách đang lưu trú tại Khách sạn Ngọc Ánh. Tài sản của ông Duy để trong khách sạn nên hư hao mất mát đối với chiếc xe của ông Duy thì khách sạn phải chịu. Do đó bản án sơ thẩm buộc Công ty khách sạn Ngọc Ánh bồi thường cho ông Duy là có căn cứ và đúng pháp luật. Đối với bị cáo C, bị cáo không hỏi ông Duy chủ xe, không hỏi Khách sạn và Công ty bảo vệ Kim Xuân Quang và cũng không được ai điều động đã chủ động tự ý nổ máy xe ô tô của ông Duy chạy ra ngoài đường để đi mua thuốc lá và gây ra vụ tai nạn nghiêm trọng. Lỗi gây ra tai nạn ở ngoài đường là do lỗi hoàn toàn thuộc về bị cáo, do đó bị cáo phải chịu trách nhiệm bồi thường cho gia đình bị hại có người tử vong, bồi thường cho người ngồi trên xe bị thương và thiệt hại đối với chiếc xe của Công ty Ánh Dương Việt Nam.

Các bên còn phát biểu tranh luận đối đáp làm rõ thêm một số vấn đề, tuy nhiên những người đại diện ủy quyền của phía bị hại kháng cáo và đại diện Viện kiểm sát bảo lưu quan điểm như đã trình bày, không tranh luận thêm.

Căn cứ vào các chứng cứ, tài liệu đã được thẩm tra tại phiên tòa phúc thẩm; căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa, trên cơ sở xem xét đầy đủ, toàn diện tài liệu, chứng cứ, ý kiến của Kiểm sát viên và các đương sự.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN

Trên cơ sở nội dung vụ án, căn cứ vào các tài liệu trong hồ sơ vụ án đã được tranh tụng tại phiên tòa, Hội đồng xét xử nhận định như sau:

[1] Tại phiên tòa phúc thẩm ngày hôm nay, bị cáo Nguyễn Công C đã thừa nhận hành vi sai trái do bị cáo gây ra tương tự như nội dung bản án sơ thẩm đã nêu. Cụ thể: Khoảng 23 giờ ngày 08/7/2017 bị cáo được ông Duy là khách đến nghỉ tại Khách sạn Ngọc Ánh nhờ đỗ xe nên bị cáo đã đồng ý nhận và lái xe vào cho đỗ của Khách sạn Ngọc Ánh, bị cáo tự giữ chìa khóa xe không đưa cho lễ tân của Khách sạn. Sau đó có anh Phong và một người bạn của bị cáo đến chơi mang theo bia để uống. Bị cáo có uống khoảng 2 – 3 lon bia. Đến khoảng 01 giờ 30 phút ngày 09/7/2017 bị cáo tự lấy chìa khóa xe của anh Duy ra nổ máy chở theo anh Phong để đi mua thuốc lá chạy trên đường Hoa Lan theo hướng từ đường Hoa Sứ ra đường Cù Lao. Khi đến ngã tư Hoa Lan – Hoa Phượng, Phường 02, quận Phú Nhuận, Thành phố Hồ Chí Minh thì dừng vào bên hông phải xe ô tô taxi hiệu Innova G biển số 56M-2568 do anh Bảo điều khiển đang

lưu thông qua ngã tư hướng từ đường Trường Sa ra giao lộ Phan Xích Long. Tai nạn xảy ra làm chị Hương là khách ngồi trên xe taxi phía sau bên phải tử vong tại chỗ, còn anh Phong và anh Bảo ngồi trên xe bị thương.

Lời khai nhận tội của bị cáo tại phiên tòa hôm nay phù hợp với các tài liệu, chứng cứ đã được cấp sơ thẩm thẩm tra xem xét. Vụ án còn được chứng minh qua các tài liệu chứng cứ khác có trong hồ sơ như các biên bản hoạt động điều tra, biên bản hỏi cung bị can, lời khai của người bị hại, của người làm chứng, kết luận giám định pháp y... nên có đủ cơ sở xác định án sơ thẩm tuyên xử bị cáo phạm tội “Vi phạm quy định về tham gia giao thông đường bộ” là đúng người, đúng tội, không oan sai.

[2] Tòa án cấp sơ thẩm căn cứ điểm a, c, g khoản 2 Điều 260 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017; điểm s khoản 1 Điều 51; Điều 38 Bộ luật Hình sự năm 2015, sửa đổi bổ sung năm 2017 xử phạt bị cáo Nguyễn Công C 06 năm 06 tháng tù.

Về phần dân sự đã buộc bị cáo C phải bồi thường thiệt hại cho bị hại có người đại diện theo ủy quyền ông Phạm Hữu P số tiền cụ thể: Tiền tổn thất tinh thần: $100 \times 1.390.000 = 139.000.000$ đồng, tiền mai táng phí: 62.500.000 đồng, tiền cấp dưỡng cho 02 trẻ đến đủ 18 tuổi: trẻ lớn sinh ngày 10/10/2005 ($1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 63 \text{ tháng} = 43.785.000 \text{ đồng}$), trẻ nhỏ sinh ngày 13/6/2009 ($1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 108 \text{ tháng} = 75.060.000 \text{ đồng}$), tổng cộng: 320.345.000đ (Ba trăm hai mươi triệu ba trăm bốn mươi lăm ngàn đồng) và buộc bị cáo C phải bồi thường thiệt hại cho Công ty Cổ phần Ánh Dương số tiền cụ thể: Thiệt hại cho chiếc xe là: 615.500.000 đồng, tiền gửi xe: 4.640.000 đồng, tiền cầu xe: 3.000.000 đồng, tổng cộng: 623.140.000 đồng.

[3] Tại phiên tòa hôm nay, đại diện hợp pháp của người bị hại Trần Quỳnh H là ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K và Công ty Cổ phần AD Việt Nam kháng cáo đề nghị Tòa án cấp phúc thẩm tăng số tiền bồi thường thiệt hại.

Cụ thể như sau: ông Trần Minh S và bà Đàm Thị Như K cho rằng bản án sơ thẩm xét xử về phần bồi thường cho gia đình ông bà chưa thuyết phục, thiếu chính xác, chưa đúng theo quy định của pháp luật để bảo vệ quyền và lợi ích của bị hại là con gái ông bà. Từ đó ông bà yêu cầu Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới chịu trách nhiệm bồi thường cho gia đình ông bà số tiền là 1.710.761.700 đồng, cụ thể từng khoản như sau: Tổn thất tinh thần $3.980.000 \text{ đồng} \times 100 = 398.000.000 \text{ đồng}$; chi phí mai táng 62.500.000 đồng; tiền cấp dưỡng cho (cháu Đỗ Đình Thành, sinh ngày 10/10/2005 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 63 = 250.740.000 \text{ đồng}$; cháu Đỗ Bảo Ngọc, sinh ngày 13/6/2009 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 108 = 439.840.000 \text{ đồng}$).

Ông Đoàn Đức N đại diện theo ủy quyền của Công ty Ánh Dương Việt Nam bản án hình sự sơ thẩm tuyên buộc bị cáo C phải bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam là không khả thi, không đúng, không đủ. Do đó đề nghị buộc ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam số tiền là 1.273.459.980 đồng với các khoản sau: Tiền gửi xe 4.640.000 đồng, tiền cầu xe

lần 1 là 3.000.000 đồng, tiền cầu xe lần 2 là 3.000.000 đồng, tiền thiệt hại cho chiếc xe Taxi là 615.500.000 đồng và tiền mất doanh thu tính đến ngày 06/9/2018 là 647.319.980 đồng.

Hội đồng xét xử xét thấy đơn kháng cáo của ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K yêu cầu tăng mức bồi thường và yêu cầu Công ty TNHH DV-BV Kim Xuân Quang và Công ty TNHH Kinh doanh phát triển khách sạn Ngọc Ánh phải liên đới chịu trách nhiệm bồi thường cho gia đình ông bà số tiền là 3.530.244.000 đồng. Tại phiên tòa phúc thẩm đại diện cho ông S, bà K xin thay đổi yêu cầu bồi thường với số tiền là 1.710.761.700 đồng, cụ thể từng khoản như sau: Tổn thất tinh thần $3.980.000 \text{ đồng} \times 100 = 398.000.000 \text{ đồng}$; chi phí mai táng 62.500.000 đồng; tiền cấp dưỡng cho (cháu Đỗ Đình Thành, sinh ngày 10/10/2005 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 63 = 250.740.000 \text{ đồng}$; cháu Đỗ Bảo Ngọc, sinh ngày 13/6/2009 là $3.980.000 \text{ đồng} \times 108 = 439.840.000 \text{ đồng}$). Về yêu cầu này là không có căn cứ chấp nhận.

Xét đơn kháng cáo của ông Đoàn Đức N và tại phiên tòa yêu cầu tăng mức bồi thường và để đảm bảo khả năng thanh toán chỉ trả nên buộc ông Phan Ngọc Bảo Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường cho Công ty Cổ phần AD Việt Nam với các khoản sau: Tiền gửi xe 4.640.000 đồng, tiền cầu xe lần 1 là 3.000.000 đồng, tiền cầu xe lần 2 là 3.000.000 đồng, tiền thiệt hại cho chiếc xe Taxi là 615.500.000 đồng và tiền mất doanh thu tính đến ngày 06/9/2018 là 647.319.980 đồng. Tổng cộng là 1.273.459.980 đồng.

Xét thấy trong vụ án này lỗi để xảy ra vụ án tai nạn giao thông là do bị cáo C gây ra. Do đó bị cáo phải chịu trách nhiệm với hậu quả mà bị cáo đã gây ra. Xét bản án hình sự sơ thẩm đã tuyên buộc Công ty Ngọc Ánh phải bồi thường thiệt hại cho ông Duy chủ chiếc xe ô tô biển số 81A – 114.89 là có căn cứ và đúng pháp luật, bởi vì ông Duy là khách lưu trú tại Khách sạn Ngọc Ánh của Công ty Ngọc Ánh, chiếc xe ô tô của ông Duy để trong khách sạn là tài sản của ông Duy đã được giao cho Công ty Ngọc Ánh quản lý và để trong bãi xe của khách sạn. Đây là quan hệ gửi giữ tài sản, ông Duy đã giao tài sản cho Công ty Ngọc Ánh và phía Công ty Ngọc Ánh đã nhận giữ tài sản. Việc bị cáo C tự ý lái xe ra ngoài khách sạn và gây tai nạn làm hư hỏng nặng chiếc xe của ông Duy thì trách nhiệm bồi thường là thuộc về Công ty Ngọc Ánh. Do đó mọi mất mát hư hỏng xảy ra đối với chiếc xe trong thời gian quản lý xe của ông Duy thì Công ty Ngọc Ánh phải bồi thường.

Tòa án cấp sơ thẩm đã tuyên buộc bị cáo C phải bồi thường cho đại diện hợp pháp của bị hại ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K (là cha mẹ ruột của bị hại Trần Quỳnh H đã chết) và bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam là có căn cứ và đúng pháp luật, bởi vì bị cáo C đã tự động nổ máy xe ô tô của ông Duy chạy ra ngoài đường là đã tham gia giao thông trong khi không được ai điều động lái xe, không có bằng lái xe ô tô theo quy định và khi đến gần đường giao nhau, không cho xe giảm tốc độ và nhường đường theo quy định của pháp luật giao thông đường bộ nên để xảy ra vụ tai nạn nghiêm trọng. Lỗi để xảy ra

vụ tai nạn thuộc hoàn toàn về bị cáo C. Xét mối quan hệ nhân quả của vụ án thì thấy rằng bị cáo C đã không tuân thủ đúng quy định của pháp luật về việc tham gia giao thông đường bộ nên để xảy ra vụ tai nạn này. Do đó bị cáo phải chịu trách nhiệm về hành vi vi phạm pháp luật này.

Đối với yêu cầu của đại diện gia đình bị hại ông S, bà K kháng cáo đề nghị tăng tiền bồi thường lên tổng cộng là 1.710.761.700 đồng là không có căn cứ nên không chấp nhận, bản án sơ thẩm đã xem xét và quyết định buộc bồi thường cho đại diện hợp pháp của bị hại là phù hợp. Do đó giữ nguyên việc buộc bị cáo phải bồi thường cho đại diện hợp pháp của người bị hại là 320.345.000 đồng. Tuy nhiên Bản án sơ thẩm buộc bị cáo C bồi thường cho người đại diện theo ủy quyền ông Phạm Hữu P là không đúng mà phải buộc bồi thường cho ông S, bà K là đại diện hợp pháp của bị hại mới đúng pháp luật. Do đó sửa phần người được thụ hưởng tiền bồi thường.

Đối với việc kháng cáo của Công ty Ánh Dương Việt Nam đề nghị tăng tiền bồi thường và buộc ông Duy, Công ty Kim Xuân Quang và Công ty Ngọc Ánh phải liên đới bồi thường số tiền thiệt hại là 1.273.459.980 đồng. Xét đơn kháng cáo và lời trình bày tại phiên tòa phúc thẩm thì thấy rằng yêu cầu kháng cáo là không phù hợp với thiệt hại xảy ra và không đúng quy định pháp luật. Vì vậy giữ nguyên quyết định của bản án sơ thẩm buộc bị cáo C phải bồi thường cho Công ty Ánh Dương Việt Nam tổng cộng là 623.140.000 đồng.

Từ những phân tích trên, Hội đồng xét xử xét thấy không có cơ sở để chấp nhận kháng cáo của ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K và ông Đoàn Đức N, giữ nguyên bản án sơ thẩm.

Về án phí, do không chấp nhận kháng cáo nên Công ty Ánh Dương Việt Nam phải chịu án phí hình sự phúc thẩm. Ông S, bà K kháng cáo về phần bồi thường thiệt hại về tính mạng và cấp dưỡng nên không phải nộp án phí.

Các vấn đề khác không có kháng cáo, kháng nghị đã có hiệu lực pháp luật.

[4] Về hành vi, quyết định tố tụng của Cơ quan điều tra Công an quận Phú Nhuận, Điều tra viên, Viện kiểm sát nhân quận Phú Nhuận, Kiểm sát viên, Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận, Thẩm phán trong quá trình điều tra, truy tố, xét xử đã thực hiện đúng về thẩm quyền, trình tự, thủ tục quy định của Bộ luật tố tụng hình sự. Quá trình điều tra và tại phiên tòa bị cáo không có ý kiến hoặc khiếu nại về hành vi, quyết định của Cơ quan tiến hành tố tụng, người tiến hành tố tụng. Do đó, các hành vi, quyết định tố tụng của Cơ quan tiến hành tố tụng, người tiến hành tố tụng đã thực hiện đều hợp pháp.

Vì các lẽ trên;

QUYẾT ĐỊNH

Căn cứ điểm a khoản 1 Điều 355 của Bộ luật tố tụng hình sự;

Không chấp nhận kháng cáo ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K và Công ty Cổ phần AD Việt Nam, giữ nguyên bản án sơ thẩm số 46/2018/HSST ngày 06/9/2018 của Tòa án nhân dân quận Phú Nhuận.

Áp dụng Điều 48 Bộ luật hình sự hình sự năm 2015 (được sửa đổi bổ sung năm 2017); Điều 584, Điều 585, Điều 586, Điều 591 và Điều 600 của Bộ luật dân sự năm 2015 và Điều 30 Bộ luật tố tụng hình sự năm 2015;

1. Buộc bị cáo Nguyễn Công C phải bồi thường thiệt hại cho đại diện hợp pháp của bị hại ông Trần Minh S, bà Đàm Thị Như K số tiền, cụ thể như sau:

- Tiền tổn thất tinh thần: $100 \times 1.390.000 \text{ đồng} = 139.000.000 \text{ đồng}$

- Tiền mai táng phí: 62.500.000 đồng

- Tiền cấp dưỡng cho 02 trẻ đến đủ 18 tuổi, gồm: trẻ lớn Đỗ Đình Thành, sinh ngày 10/10/2005 với số tiền là $(1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 63 \text{ tháng} = 43.785.000 \text{ đồng})$, trẻ nhỏ Đỗ Bảo Ngọc sinh ngày 13/6/2009 với số tiền là $(1.390.000 \text{ đồng} / 2 \times 108 \text{ tháng} = 75.060.000 \text{ đồng})$.

Tổng cộng: 320.345.000 (ba trăm hai mươi triệu ba trăm bốn mươi lăm ngàn đồng) đồng, thực hiện một lần ngay khi bản án quyết định của Tòa án có hiệu lực pháp luật tại Chi cục Thi hành án dân sự có thẩm quyền.

2. Buộc bị cáo Nguyễn Công C phải bồi thường thiệt hại cho Công ty Cổ phần AD Việt Nam số tiền, cụ thể:

+ Thiệt hại cho chiếc xe là: 615.500.000 đồng (Theo kết luận của Hội đồng định giá trong tố tụng hình sự quận Phú Nhuận ngày 28/8/2017).

+ Tiền gửi xe: 4.640.000 đồng.

+ Tiền cầu xe: 3.000.000 đồng.

Tổng cộng: 623.140.000 (sáu trăm hai mươi ba triệu một trăm bốn mươi ngàn đồng), thực hiện một lần ngay khi bản án, quyết định của Tòa án có hiệu lực pháp luật tại Chi cục Thi hành án dân sự có thẩm quyền.

Dành quyền khởi kiện vụ án dân sự khác về các yêu cầu bồi thường thiệt hại có liên quan giữa các đương sự đối với nhau.

Kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án cho đến khi thi hành án xong tất cả các khoản tiền trên, hàng tháng bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo mức lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468 Bộ luật dân sự năm 2015.

Trường hợp bản án được thi hành theo quy định tại Điều 2 của Luật Thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, 7 và 9 của Luật Thi hành án dân sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 của Luật Thi hành án dân sự.

Công ty Cổ phần AD Việt Nam phải chịu 200.000 (hai trăm ngàn) đồng án phí hình sự phúc thẩm.

Các quyết định khác của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án.

Nơi nhận:

- TAND TC; (1)
- TAND Cấp cao tại TP.HCM; (1)
- VKSND TP. HCM; (3)
- VKSND quận Phú Nhuận; (1)
- CC THA quận Phú Nhuận; (1)
- Bị cáo; (1)
- Trại giam; (2)
- TAND quận Phú Nhuận; (2)
- Công an quận Phú Nhuận; (1)
- Phòng PC 53-CA TP.HCM; (1)
- UBND nơi bị cáo cư trú; (1)
- Sở tư pháp; (1)
- Luật sư, đương sự; (8)
- Lưu, hình sự, hồ sơ (28) (4)

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN - CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Phan Thanh Nguyễn